

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci žalobcu **J. R. S., C.**, bytom S. X., B., zastúpeného advokátskou kanceláriou S. & L., S., T. X., B. proti žalovanej **Sociálnej poisťovni, ústrediu v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej číslo 332-3486-GC-09/2009 z 22. júla 2009, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. novembra 2010, č. k. 4S 179/2009–52, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. novembra 2010, č. k. 4S 179/2009–52, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 12. novembra 2010, č. k. 4S 179/2009–52, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 22. júla 2009 číslo 332-3486-GC-09/2009, ktorým žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava z 27. februára 2009 číslo 700-0210002808-GC09/09 podľa ktorého žalobcovi nezanikla účasť na povinnom nemocenskom a povinnom dôchodkovom poistení ku dňu 31. decembra 2008 ako samostatne zárobkovo činnnej osobe (ďalej len „SZČO“) aj keď sa ako advokát stal spoločníkom a zároveň konateľom v spoločnosti s ručením obmedzeným (ďalej len

„spol. s r.o.“), ktorej predmetom činnosti je výkon advokácie. Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie aj postup správnych orgánov boli v súlade so zákonom. Dospel k záveru, že advokát, ktorý vykonáva svoju činnosť ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným podľa zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) sa na účely zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) považuje za samostatne zárobkovo činnú osobu (SZČO). Oprávnenie advokáta vykonávať advokáciu nezaniká tým, že sa stane spoločníkom spoločnosti s ručením obmedzeným. Mal za preukázané, že žalobca nespĺnil ani podmienky podľa § 21 zákona o sociálnom poistení pre zánik povinného nemocenského a dôchodkového poistenia SZČO.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil a napadnuté rozhodnutie žalovanej a prvostupňového správneho orgánu zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že krajský súd nesprávne interpretoval obsah § 5 písm. c/ ako aj § 21 ods. 4 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z. a úplne ignoroval § 15 ods. 6 a § 71 ods. 2 písm. k/ zákona č. 586/2003 Z. z. a potvrdenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory, že od 1.1.2009 nie je SZČO. Nie je možné od neho spravodlivo žiadať, aby bol proti svojej vôli povinne poistený, hoci zo zákona nesmie vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť vo svojom mene a na svoj účet.

Žalovaná navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolania v medziach žaloby, v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Námietky, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje rozsudok krajského súdu boli v zásade zhodné s námietkami, ktoré žalobca uplatňoval už v konaní na súde prvého stupňa. Podľa názoru najvyššieho súdu už správny orgán a následne aj súd prvého stupňa sa s týmito námietkami žalobcu riadne vysporiadali, pričom odvolací súd už vyslovenú argumentáciu považuje za relevantnú, výstižnú a dostatočnú. Žalovaný ako aj krajský súd podrobne

odôvodnili, prečo žalobca, ktorý vykonáva činnosť advokáta ako spoločník a zároveň konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným poskytujúcej advokátske služby podľa § 15 zákona o advokácii, je naďalej SZČO, pričom bolo dostatočne zrozumiteľne a jasne ozrejmene, že v danom prípade nedošlo k zániku povinného sociálneho poistenia podľa § 21 Zákona o sociálnom poistení. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu a na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa, že **§ 5 písm. c/ zákona o sociálnom poistení vymedzuje pojem SZČO na účely tohto zákona** a upravuje tak aj postavenie advokáta, ktorý má oprávnenie na vykonávanie advokátskej činnosti. Ustanovenie § 15 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii upravuje špecifické podmienky, za ktorých advokáti môžu vykonávať advokáciu ako konatelia spol. s r.o. Účasť advokáta v takejto spoločnosti je viazaná na existenciu jeho oprávnenia na poskytovanie advokátskych služieb.

Podľa názoru odvolacieho súdu existencia oprávnenia advokáta na výkon advokátskej činnosti, podmienené jeho zápisom v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou až do času, kým advokát nebol vyčiarknutý z takéhoto zoznamu alebo nedošlo k pozastaveniu výkonu advokácie podľa § 8 zákona o advokácii má za následok, že musí byť považovaný za SZČO na účely zákona o sociálnom poistení. Z uvedeného dôvodu je povinne nemocensky poistený podľa § 14 ods. 1 písm. b/ a povinne dôchodkovo poistený podľa § 15 ods. 1 písm. b/ a vznik a zánik tohto poistenia sa viaže na podmienky upravené v § 21 zákona o sociálnom poistení. Túto skutočnosť nemôže ovplyvniť právna úprava, obsiahnutá v § 12 zákona o advokácii, *upravujúca iba formu, ktorou môže advokát advokáciu vykonávať*, lebo základným predpokladom výkonu advokácie je výkon takej činnosti fyzickou osobou, ktorá má zákonom požadované oprávnenie. Zákonodarca rozhodovanie o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch zveril do vecnej pôsobnosti pobočky Sociálnej poisťovne. *Vymedzenie SZČO podľa § 5 písm. c/ zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 31. decembra 2010 je odvodené od samotného oprávnenia vykonávať advokáciu.* Vzhľadom na uvedené je irelevantné potvrdenie SAK o zániku oprávnenia žalobcu vykonávať advokáciu samostatne ako fyzická osoba. Ustanovenie § 15 zákona o advokácii upravuje špecifické podmienky, za ktorých advokáti môžu vykonávať advokáciu ako konatelia spol. s r.o. a účasť advokáta v takejto spoločnosti je viazaná na existenciu oprávnenia na poskytovanie advokátskych služieb jednotlivých spoločníkov a konateľov, ktorými môžu byť len advokáti, a ktorých účasť v spoločnosti zaniká vyčiarknutím zo zoznamu advokátov, v skutočnosti stratou oprávnenia na vykonávanie činnosti advokáta.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobkyne nevyhovел a rozsudok Krajského súdu v Žiline podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p., lebo žalobca v konaní nebol úspešný.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská